

αρχαιολογικά

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ 11ου ΤΕΥΧΟΥΣ

Σελ. 11, εἰκ. 10 αχ. 1 ἀντιστοιχοί οι πρώτες 2 σειρές ἀγγείων, σε 2 οι ὑπόδοις. Σελ. 20, εἰκ. 5, η πελοφόρος κόρη της Ἀκρόπολης που είναι συνθηματικό και δύο ἐπιτύμβιοι ἀρχαιοί ὄγαροι. Σελ. 29, στ. 1, νόμαιη διαδοχή ἀντί μόνιμης στην περιοχή της Κάρτακας. Σελ. 30, εἰκ. 1, στ. 1, στ. 27-28, κεφαλή δυντί κεφαλό. Εἰκ. 9 να διασταθεί Ἀγία Κυννατονία. Εἰκ. 10 (στό κείμενο) φεύγει. Εἰκ. 11 γίνεται 10 και ἀναφέρεται στην ἔπειμενη παρόγραφο. Εἰκ. 12 γίνεται 11. Εἰκ. 14 γίνεται 12. Εἰκ. 15, 16 γίνεται 13. Σελ. 59 στ. 1, στην 19-20 ὥρματον ἀντί συμάδων. Σελ. 82 στ. 1, στην 35 να φένει τὸ ἀπό - στ. 3, στην 36 ὡς ὄργανο και τρόπος ἐκτέλεσης ἀντί στην τρόπον ἐκτέλεσης. Σελ. 84, στ. 1-2, Περιπολικό Οἰκολογικό και Περιβόλλους ἀντί Ο.Π.Ι. Σελ. 95, στ. 2, σ. 1, μαζὶ του, στην 9 Ῥάγκον ἀντί Ράγκού σελ. 73, στ. 9, χωρὶς Κάνθανον ἀντί Κάντακα.

Νεοκλασικό κτίριο τῆς Αθήνας

Ἀποκαταστάθηκε πρόσφατα στὴν ἀρχικῇ ἔξτηρεστη τοῦ μορφή τὸ κτίριο τῆς Κτηματικῆς Τράπεζας στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου 40, στὴν Ἀθήνα. Τὸ ἀξιόποροστο στὴν ἀποκατάσταση τοῦ κτιρίου αὐτοῦ εἶναι πως συμπλήρωθήκε ἡ μόνη περνότερον κτίριο συνεπένθεταν ἡνὶ συμπλήρωμα παραδοσιακοῦ καὶ σύγχρονου ἀρχεκτικοῦ ρυθμοῦ. Ἀκόμη καὶ ὅτι ὁ πότελεσμα δὲν εἴναι ἀπόλυτο ἰκανοποιητικό, ἡ ἀρχὴ μιᾶς τέτοιας «συμπλήρωσης» δὲν μπορεῖ παρά νά ωφελήσει στὴ διατήρηση καὶ ἐκμετάλλευση παραδοσιακῶν κτίρiorum.

Η Ἀθήνα ὁμορφαίνει

Ζάππειο - Ἀρδηττός - Ὄλυμπειο, τμῆμα τῆς συνοικίας Μακρυγιάννη, ὁ χώρος γύρω ἀπὸ τὴν Νίκαια καὶ τοὺς Φιλόπολινούς μέρη τὴν περιήγη Κεραμεικοῦ - Γκαζοῦ - Θησείου, μαζὶ μὲν τῆς Πλάκα καὶ τῆς Ἀγορᾶς. Ἀρχαῖα καὶ Ρωμαϊκή, πρόκειται νὰ ἐνοποιηθῶν σύμφωνα μὲ σχέδιον τῶν ΥΧΟΠ καὶ ΥΠΠΕ. Θὰ δημιουργηθῶν πεζόδρομοι, θὰ αναδειχθῶν οι σημαντικὲς ἀρχαιοτήτες τῆς ὅλης περιοχῆς. Ἐτοι ἡ Αθήνα, μᾶς πόλη πού ἔχει λιγὸς 5.000 χρόνων, θὰ ἀποχτήσει τη μορφή πού της ταιριάζει.

Πολιτιστικό Κέντρο Λαμίας

Μπρόβο στὸ Δῆμο Λαμίας ὃ ὅποιος θὰ ἀναλέσει τὶς δαπάνες τῆς διάτροψης τοῦ Κάτοπτρου τῆς Λαμίας σέ χώρῳ πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων. Οἱ στρατώνες τοῦ Κάτοπτρου, που χρονολογούνται απὸ την

ἐποχὴ τοῦ Ὅθωνα, θὰ γίνουν ἀρχαιολογικό μουσεῖο (με ἐκθέματα ποὺ ἀνήκουν τόσα στὶς ἀρχαῖες περιόδους τῆς περιοχῆς ὅσα καὶ στὴ Βιδαντινή). Οἱ χώροι τοῦ Κάτοπτρου θὰ διασκαφεῖ συστηματικά καὶ ἀφοῦ γίνονται οἱ ἀνασκαφές θὰ στηθεὶ λιόντεν θέατρο. Ἐποικία τε τελή τοῦ Κάτοπτρου καὶ ἀλλὰ κτίσματα θὰ συντηρηθοῦν. «Ἐτοι, ή Λαμία θὰ ἀποκτήσῃ ἐνα πνευματικό κέντρο ἀξιοῦ τῆς ιστορίας τῆς.

Σοθαρός κίνδυνος

Κίνδυνεύει νά καταστραφεῖ ὁ ἵερος ναός τῆς Παναγίας Κουμπούτελας τῶν Φερβρών πού είναι κτίσμα τοῦ 12ου αι. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως ἔκανε ἐκκλήση στὴ 12η Ἑφορεία Βιδαντινῶν μηνυμάτων γιὰ τὴ στήριξη καὶ τὴ συντήρηση τοῦ ναοῦ αὐτοῦ. Μαθαίνουμε ὅπω τὸν ἡμεροτού πύρο, πρόσθετα ὅτι ὃν ἡ ἀριόδια ὑπηρεσία δὲν ἀνταποκρίθηκε στὴν ἐκκλήση, ἡ Ι.Μ. θὰ προσφέρεται στὸ Πρωτοδικεῖο Ἐβρου. Νά λοιπον πού συνειδητούσιούμε τὴν ἀξία τῆς κληρονομίας μας!

Δωρεάν ἐπισκέψεις

Από ἐδώ καὶ πέρα οἱ «Ἑλλήνες δέν θα πληρώνουν εισιτήριο — γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν, νὰ διαμουσοῦν καὶ νὰ μάθουν — στοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ τὰ Μουσεῖα. Αὕτη τὴ σημαντικὴ πρωτοβουλία τοῦ ΥΠΠΕ διανοούνται ἡ υπουργός Μελίνα Μερκύρη. Ετοι ο κάθε Ἑλλήνας μπορεῖ ελεύθερα νὰ ἐπισκέψεται τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους (καὶ Μουσεῖα) τῆς περιοχῆς του ἢ τοῦ τόπου ὃντου περνὼ διακοπές.

Καὶ πάλι ὁ Πειραιᾶς

Περίπου 4 στρέμματα οικοδομικῶν λειψάνων τοῦ 4ου αι. π.Χ. ἀποκαλύφθηκαν στὸ χώρο που πρόκειται νὰ ἀνεγέρηται ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Πειραιῶς. Παρόμοια κτίσματα κτίσθηκαν καὶ κατὰ τὴν ἐκκαφή γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου. Τὰ δύο νεοαρχαντικά διατηρήσης τίτλων τοῦ παλαιού δικαστηρίου που χρησιμοποιούνται στὴν ἀρχαιολογική μετατροπή της περιοχῆς της Λαρίσης είναι στην περιοχή της Λαρίσης.

Θάσος - Δράμα

Στὶς δύο περιοχές βρέθηκαν σημαντικά ἀρχαιολογικά λείψανα: Στὴ Θάσο ἔνας τύμβος μὲ ναΐσκο πού ἀκόμη δὲν ἔχει χρονολογήθει καθον καὶ εὑρήματα προϊστορικά, ἀρχαϊκά καὶ μουσικά (χωρὶς Σκάλα Συντήρησης). Εἴδολον στὴν περιοχή Δράμας ὃντου ἔχουν ἐντοπιστεῖ 20 περίπου

προϊστορικοὶ οικισμοὶ βρέθηκε ἄλλος ἐνας στὴ Βιομηχανική ζώνη.

Εύρήματα στὴν Ἀμφίπολη

Νεκροταφεῖο τῶν κλασικῶν χρόνων ἀποκαλύφθηκε στὴν Ἀμφίπολη. Σ ὡύτο βρέθηκαν λευκές ὅπτικες λήκυθοι μὲ ἔξορευτικὴ ψωραφοτῆτη διακόσμηση (κεφαλὴ χάρου, δύο μοφές δεξιά καὶ ἀριστερά, ἀπὸ μιὰ ἐπιτύμβια στήλη). Στὴν Ἀμφίπολη βρέθηκαν ὅκομα ἓνας κάνθανος τοῦ 4ου αι. π.Χ. ἐπόμενες στήλες, πλήθες νομισμάτων καὶ ἄργαλα. Ενα μουσεῖο ἔτοιμαράται καὶ θὰ λειτουργήσει τὸ 1985 στὴν ἀρχαῖα αυτῆ πόλη.

Άναστήλωση Ροτόντας

Ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὸ ΚΑΣ ἡ μελέτη τῆς ἀναστήλωσης τῆς Ροτόντας Θεσσαλονίκης. Τὸ κτίριο, τοῦ ὅποιου οἱ εσωτερικὲς φθορὲς στὰ ψηφιδωτά ἔχουν ἀποκατασταθεῖ, χρειάζεται στερέωση (στατική στέγη).

Τάφοι στὴ Χαλκίδα

Σωτηρικές ἀνασκαφές ἀποκάλυψαν στὴ θέση Μάνικη τῆς Χαλκίδης τάφους τῆς πρωτελλαδητῆς ἐποχῆς λαζαμένους στὸ δρόμο. Διάφορα κτίσματα βρέθηκαν στοὺς τάφους, ἀνάμεσα στὰ οποῖα μιὰ μαρμάρινη κυκλαδική φιάλη, χλόκινα ἐργαλεῖα, ἔνα κυκλαδικό εἰδώλιο κ.ά.

Σταθμοί τοῦ τρένου: ιστορικά μνημεῖα

Ἀρχετέκτονες τοῦ υπουργείου Πολιτισμοῦ ἐρέυνησαν 200 περίπου σταθμοὺς τῆς Πελοποννήσου, 78 ἀπὸ τοὺς οποίους δύο κρηπύκυτον ιστορικά μνημεῖα. Ἐργα ἀρχετεκτονικής της περασμένων κυρίων αἰώνων, οι σταθμοὶ εἶναι πετρίνοι, με τοινάτα ἀνωφύλακα, ιδιογεῖς διόροφοι. Όλοι θὰ αποκατασταθοῦν στὴν ἀρχική τους μορφή. Μεταξὺ τῶν κτιρίων που χρησιμοποιοῦνται στὴν ιστορική μνημεία είναι καὶ οι σταθμοὶ της Ελευσίνας, Μεγάρων, Αγίων Θεοδώρων, Μυκηνῶν, Ἀργού, Ναυπλίου, Τριπολίς, Πύργου, Ολυμπίας, Καλαβύτων, Επιπαλίου, Διακοφού κ.ά. Η ἔρευνα συνεχίζεται τώρα στὴν κεντρική Ἑλλάδα.

“Άλλο ἔνα ἔργο τοῦ Τσίλλερ σώζεται

Η Δημοτική ἀγορά του Αιγαίου, ἔργο τοῦ Τσίλλερ, θὰ στεγάσει τὸ Μουσεῖο τῆς πόλης αυτῆς. Πρόκειται γιὰ ἔνα πού το πόραια δείγματα τῆς νεοκλασικῆς ἀρχιτε-

αρχαιολογικά

κτονικής της Έλλαδας. Το αίθριο του κτιρίου θα στεγαστεί και θα φιλοξενήσει τις πολιτιστικές έκδηλώσεις του Αίγαυου.

Μουσείο Μυκηνών

Αρχαιολογικό Μουσείο πρόκειται να κτισθεί στις Μυκήνες σύμφωνα με άποφαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου. Στό Μουσείο αυτό που θα άνεγερει κοντά στον αρχαιολογικό χώρο πρόκειται να κτέθενται εύρηματα που περιορίζονται στον κύριο χώρο της περιοχής που άποτελούνται κυρίως από αγγεία και κάλκινα αντικείμενα. Στό ίδιο κτίριο θα στεγαστούν και έργαστηρια για τη συντήρηση των αρχαιολογικών εύρημάτων.

Στεγάζεται ναός

Ο Ναός του Έπικοινωνού Απόλλωνα από βάσεις της Φιγαλείας θα προστατεύεται, από τις βροχές και τούς παγετούς, χάρη σε ένα στέγαστρο έλαφρος κατασκευής. Αυτό αποφασίστηκε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Ετοιμαστεί πάλι το κτίσμα και αποφεύγεται η εισροή νερών στό υπέδειρο που πάντα μοιραγόταν κατιζήσεις. Τό στέγαστρο θα έχει διαστάσεις 22,5x15 μ.

Παραδοσιακοί οίκισμοι Κυκλαδών

Άρχισε η διαδικασία έκδοσεων προεδρικού διατάγματος για νά κτηριότουν παραδοσιακοί 190 οίκισμα σε όκτα νησιά των Κυκλαδών. Ανδρος, Μήλος, Νάξος, Πάρος, Σαντορίνη, Σύρος, Τάση και Ήγαρη. Οι οίκισμοι αυτοί άπειλούνται από την πίεση που δέρνονται για διακοπές και παραδερμό πολύτιμων Ελλήνων και ξένων τουριστών. Συνέπεια της παραθεριστικής και τουριστικής αύστης ζήτησης υπήρχε κατάτημα για μικρά οικόπεδα, ή άνεγέρη τουριστικών και άλλων οικοδομήμάτων μηφισθούντων δράχτεκτονικής άλειας, ή καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος κ.ακ. Μετά τις Κυκλαδες θα άκουλωθησαν ή κτημένη παραδοσιακών οίκισμάν στο Βόρειο Αιγαίο. Συνολικά, πάνω από 1.000 οίκισμα της χώρας θα κτηριότουν μέχρι τό τέλος του 1984 παραδοσιακοί. Ετοιμάστε νά σταματήσεται η νόθευση και καταστροφή της άρχιτεκτονικής παράδοσης;

Η βιβλιοθήκη της Μονής Πάτρου

Πολύ σύντομα θ' άρχισει νά λειτουργει η νέα βιβλιοθήκη - μελετητήριο της Μονής του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου στην Πάτρα.

Η βιβλιοθήκη είναι μία από τις πιο πλούσιες στόν κόσμο με συνεχή λειτουργία ανά τους αιώνες. Είναι μία από τις σημαντικότερες βιβλιοθήκες της "Ανατολής" και περιέχει 1.000 χειρόγραφα και περισσότερα από 3.000 έντυπα βιβλία με θεολογικό κυριαρχία περιεχόμενα. Ας σημειωθεί ότι το 1200 είχε ήδη δημιουργηθεί κατάλογος των βιβλίων.

Τό ένδιαφέρον των μελετητών υπογρέυεται την άναγκη για την δργάνωση του χώρου με συγχρόνες προδιαγραφές. Ετοιμάσιες νά θετεί η αύστηρη διατάξην άποψηα, παρατηράμενη τη υπόγεια του μοναστηρίου με μια υπεραγράφων θιβλιοθήκη και αναγνωστήριο, που διαθέτουν έργαστρη συντήρησης βιβλίων, υπέρυθρες ακτίνες για τη χειρόγραφα με έπαλητηρια γραφεί, βιβλιοθάσια και κλιματισμό.

Η μελέτη της διαμόρφωσης του χώρου οφείλεται στον άρχιτεκτονα Κ. Στάκη που έζησε και μελέτησε τα προβλήματα για πολλά χρόνια.

Το πρόσωπο του Κούρου

Ο Κούρος της Σάμου, που είχε δρεθεί πριν 3 χρόνια από άνακτοσκεψίας της Γερμανικής Σχολής, αυτομάτως έπειτα: Σε σημειο του ράχαιο δρόμου που οδηγεί στο Ηράο, δρέπηκε το πρόσωπο του θαυμαστού αυτού άγλαυτους που έχει συνολικό υψος 2,25 μ. και χρονολογείται στις όρχες του δυο αι. π.Χ.

Χάνονται παραδοσιακά κτίρια

Τά Τρίκαλα διατηρούν μέχρι σήμερα μιά παραδοσιακή συνοικία, τό Βαρούσι, χτισμένη γύρω στο Κάστρο. Πολλά από τά σπίτια αυτά έχουν πρικρεψί διατηρητέα αλλά τόποια δεν έγινε για νά διατηρηθούν. Πρόκειται για κτισμάτα δύοφορα, βορειοελαδικού τύπου που άποτελούν ένα μοναδικό σύνολο.

Τάφος τού 13ου αι. π.Χ. στή Σαλαμίνα

Η άποκαλυψη μυκηναϊκού θαλαμοειδούς τάφου, στό ήδη γνωστό νεκροταφείο της Σαλαμίνας, δείχνει πώς από άπλωντάν περιουσότερο από δύο πιστεύοντα μέχρι τώρα ο άρχαιολόγος. Ο τάφος αυτός τού 13ου αι. π.Χ. δρέπηκε δούλωτος. Περιέχει δύο ταφές από τις οποίες ή πιο πολιά συνιστάται σέ έναν οιώρ δάστων που είχαν παραμετρεί στήν αριστερά πλεύρα. Η νεότερη ταφή, με τό νεκρό συνεπάλμενη στήση άγγεια τοποθετημένα στή δεξιά πλεύρα. Ο τάφος περιεχεί έπισης πεντέ ακέραια αγγεία δύο οπονδύλια

και ένα γραπτό ειδώλιο που βρισκόταν στό κέντρο του θαλάμου. Τό σχήμα τάφου είναι λαξέτο θαλαμοειδές με συνολικό μήκος 4,80 μ. Έχει δρόμο και ή εισόδος του φράσται από έφερολιθική της όποιας ή κατασκευή δελέγει πώς ή τάφος, όπως είπαμε, έχει χρησιμοποιηθεί δυσκολότερα.

Είκοσι τάφοι στά Αθόρη

Στήν Παιονιώρω τών "Αθόρηνων αποκαλύψθηκαν, από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, είκοσι τάφοι. Διαυτούλια διαύλια τους, έκτος από έναν έχουν καταστρεφθεί από τη συχνά όργιμάτων στον άγρο όπου δριβούνται. Ο μοναδικός ακέραιος τάφος που δρέπηκε περιεχεί διάφορα κτερίσματα διάφορων οικουλών ασπημαίας, διαχυτίλιδη, περιδέραιο πολύ κοχύλια, ένα χαλκίνο κάτοπτρο και σπασμένες ειδώλια. Τά εμπράττω θωρηθούν στη χρονολόγηση του τάφου στόν δυο αι. π.Χ.

Βυζαντινό Μουσείο στήν Κέρκυρα

Έγκαινιασθηκε τό Μουσείο Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής τέχνης της Κέρκυρας, που στεγάζεται στο ναό της Παναγίας Κυράς "Αντιθευντώνως". Η εκκλησία είναι τού 16ου αι. και περιλαμβάνει διάλειμμα, διαχυτίλιδη, περιδέραιο πολύ κοχύλια, ένα χαλκίνο κάτοπτρο και σπασμένες ειδώλια. Τά εμπράττων στη χρονολόγηση του τέμπλου της μέ είλονται σημαντικών χωραφών της Επαντησιακής και Κρητικής Σχολής.

Άγαλμα Δήμητρας από τήν Ίεράπετρα

Βρέθηκε και κατασκέθηκε στά χέρια άρχαιοκαπτήλων μάγαλα της θεάς Δήμητρας, ιδιαιτέρα μεγάλης άρχαιολογικής σημασίας.

Τό άγαλμα, που έχει ύψος 1,60 μ. περιπου, παριστάνει τή θεά Δήμητρα μέτα στάχυα στό χέρι και είναι έργο του 2ου αι. π.Χ. Πιθανώς προέρχεται από τήν άρχαιο Ίεράπετρα.

Ίθακη μετά 40 χρόνια

Τά Πανεπιστήμιο τού σαΐντ λούις τών ΗΠΑ, ύπό την έποντεία της Αρχαιολογικής Έταιρειας Αθηνών έναντιχριζουν φέτος, μετά από 40 χρόνια, νέες ανασκαφές στήν Ίθακη. Έκτος από την έρευνα για την ανακάλυψη της Μυκηναϊκής πόλης τής Ίθακης, θα γίνει χαρογράφηση τής περιοχής όπου θα δρουν οι έρευνες διά καθικοποιηθούντων ανασκαφές, τού Αγ. Πέιρρη στόν Πάνω Άστο. Όλα τά στοιχεία που θα δωσουν οι έρευνες διά καθικοποιηθούντων για νά χρησιμοποιηθούν σε ηλεκτρονικό υπόλογο.

αρχαιολογικά

στή. Θά γίνεται έποισης και μελέτη τής χλωρίδας και τής πανίδας της Ιθάκης. Σε παλιότερες ανάσκαψες, ή Αγγλική Αρχαιολογική Σχολή είχε έρευνασε δύο περιοχές, αντίτη την Αγ. Γιώργη, που βόρεια στην Εξαρχεύντη φέτος, όπου είχαν βρεθεί λειψανα του 10ου αι. π.Χ. έως του 6ο αι. π.Χ. που έκθινταν στο Μουσείο της πρωτεύουσας του νησού Βαθύ, και έκεινη στην περιοχή του Σταυρού.

Φεστιβάλ αρχαιολογικού φίλμ

Από τις 15 ως τις 17 Ιουνίου 1984 οργανώθηκε στη Βερόνα της Ιταλίας, στο Βαυμαριό μουσικό θέατρο, το φεστιβάλ αρχαιολογικού φίλμ. Προβλήθηκαν πάνω από 60 ταινίες και πήραν μέρος ή Αγιόπος, ή Βουλγαρία, ή Γαλλία, ή Ιταλία, ή Σουηδία και ή ΟΥΝΕΣΚΟ με ένα δρόμο που είχε τίτλο - «Ένα μέλλον για το παρελθόν μας».

Τό Βρεττανικό Μουσείο δανείζει έκθεμα!

Τό Βρεττανικό Μουσείο έπιστρεψε στην Αίγυπτο ένα κομμάτι από τη γενεύδα τῆς Μεγάλης Σφίγγης, με τη μορφή «μύνιου δανείου», ώστε να μην παραβεί την άποφαση πού, το 1963, έχει πάρει το διοικητικό συμβούλιο του Μουσείου, σύμφωνα με την όποια απαγορεύεται η διάθεση έκθεμάτων του Μουσείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Σεμινάρια 'Αρχαιομετρίας - 'Αρχαιολογίας - Συντήρησης στο Κ.Π.Ε. Δημόρκιτος

Τά σεμινάρια 'Αρχαιομετρίας - 'Αρχαιολογίας - Συντήρησης συμπλήρωσαν φέτος μια ιστορία 3 έτών. 'Αρχιαν στις 3 Δεκεμβρίου 1981 στη μικρή αίθουσα διαλέξιμων του έπιπλαχντή Τανδεμ, άλλα πολύ σύντομα ό αριθμός των συμμετεχόντων μεγάλωσε τόσο πού μεταφερθήκαμε στό Αμφιθέατρο Φυσικής, τό Φεδρούσιο τού 1981. Τό άκρωτηση ήταν ο πολυτοικό και συμπεριλαμβανει έπιπλωσίας τών βετήκων έπιπλωμαν, χρυσαλόγουν, συντρητές, φωτιές και έναν σταθερό άριθμο καλλιεργημένων άνθρωπων διαφόρων ειδικοτήτων. Η συμμετοχή θριαμβεύεις φορέες έφεσαν τόν έκπληκτο άριθμο τών 100 ατόμων.

Έγιναν 60 ώμιλες σε τρία χρόνια στά έξι έτη θέματα:

Συντήρηση, 16 ώμιλες: γενικές, χαρτί, τοιχογραφίες, μάρμαρο, έργα τέχνης, νομισμάτα, εικόνες, θύραση, αυλεύσασιά, Κέραμεικά, 9 ώμιλες: χρονολογήσεις, τεχνολογία, προέλευση, έπιχρισμα, γενικά

Μεταλλα, 10 ώμιλες: Λαυρίο, φύδρον, χρυσός-δαχτυλί, σκουρίες, μεταλλουργία, οπλοποιία.

Όργανικα, 3 ώμιλες: χρονολογήσεις C-14, γενικά.

Διασκοπείσια, 2 ώμιλες: φωτογραφικά, μαγνητικά - ηλεκτρικά.

Υπολογιστές, 1 ώμιλα

Πλοκεδόμια, 1 ώμιλα.

Αρχαιογεωλογία, 2 ώμιλες: Αττική, Ερέτρεια.

Ανθρωπολογίκες, 4 ώμιλες: Πετράλωνα, γενικά σκελετικά, Κάψια.

Αρχαιολογικές, 12 ώμιλες: Γενική, Βοιδοκοιλία, Θήρα, Γεωμετρικό όγκυρο, Νεολιθική, Τύρινα, Λαυρίο, Υπερβαρικά χρονολογία, Μεθδοδολογία, ανασκαφή, Λίθινα άντικευματα, Νέα-Αρχαιολογία, Θεωρητική Αρχαιολογία.

Οι ώμιλτες προέρχονταν από διάφορα ιδρύματα, όπως π.χ. το Κ.Π.Ε. Δημόρκιτος, τό Πανεπιστήμιο Αθηνών, την Αρχαιολογική Υπηρεσία, το Π.Γ.Μ. της Έπειτας Αρχαιολογικής Σχολής, την Ακαδημία Αθηνών.

Οι στόχοι που έπετευχθηκαν μέχρι στιγμή είναι:

1. Μια πρώτη άλληλοενημέρωση μεταξύ άρχαιομετρών, χρυσαλόγων και συντρητών. Οι γενικές τάσεις κάθε πεδίου διαπιστώθηκαν και τα προβλήματα τέθηκαν.

2. Προβλήθηκαν θριαμβές ανάγκες όπως: μοθήματα χρονομετρίας στά όρχαιολογικά θημάτων των πανεπιστημίων, και έκδοση ένδος έντυμερτικού φυλλαδίου για τις διανοτήτες και τα προβλήματα στόν ελληνικό χώρο.

Σχετικό μέ το μέλλον τών σεμιναρίων, απορροφάσις νά σταματήσουν για ένα χρονικό διάστημα για τους έχεις αντικείμενούς λόγους:

3. Χρειάζεται σα συγκεντρωθεί πάλι μά ποστόπτα δουλειές στά ελληνικά υπάλκετα ώστε ώστε να παραμείνουν σε γενικές ώμιλες μόνο αλλά να παρουσιασθούνται συγκεκριμένα για την εργάσωση, όπως έγινε μέχρι τώρα. 2. Χρειάζεται νά γίνει συγκεντρωση δυναμώσεων για την όργανωση του Διεθνούς Συμποσίου 'Αρχαιομετρίας που βόρει για το Δημόρκιτο τό Μαΐο του 1986. 3. Είναι διαυλογό κά τους συμμετέχοντες από υπηρεσίες νά παρακολουθούν τά σεμινάρια κάθε θδομάδα επί συνεχή σειρά έτων.

Στη συζήτηση πού έγινε άμεσως μετά την τελευταία ώμιλα της Ιταλίας του 1984 (α) τονιστήκε η ζεστή απόφαση που έπικρατησε και έδωσε την ευκαίρια για έπικοδυτική συζήτησης (β) υπόστριψηθήκε από τους περισσότερους παρευρισκόμενους ότι σεμινάρια θα πρέπει νά συνεχισθούν σύντομα για ώπταρει πάντα ένα μέρος έπαφης, μία ίδεα ήταν νά γί-

νουν ίσως δραστηρά. Οι άποψεις αύτες θα ληφθούν ασθενά ύποψη όποιο τους οργανώνετες.

Στην προσπάθεια αύτη τό Κ.Π.Ε. Δημόρκιτος, βοηθήσαν όλοι οι ειδικοί που έδωσαν ώμιλες, ή Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενεργείας που στηρίζει ήθικά και οικονομικά τό έργο, ή Εταιρεία τών Φίλων τού Μουσείου, ή Όμιλος Αρχαιοφίλων 'Αθηνών' που συμμετείχε ένεργα, οι άρχαιολογοί των Εναλίων 'Αρχαιοτήτων, και τέλος οι χημικοί του Εθνικού Μουσείου και παλιοί άλλοι.

Γιαννής Μανιάτης
Υπεύθυνος των Σεμιναρίων
Κ.Π.Ε. Δημόρκιτος

Λειτουργία τών Μινωϊκών άνακτόρων Σουηδικό Ινστιτούτο Αθηνών, 10 ώς 13 Ιουνίου 1984

Τό Σουηδικό Ινστιτούτο Αρχαιολογίας οργάνωσε από τις 10 έως τις 13 Ιουνίου Διεθνές Συμπόσιο με θέμα «Λειτουργία τών Μινωϊκών Άνακτόρων» με σκοπό την έπανεξέταση τού πολιτισμού των Μινωϊκών Πολιτών, την κοινωνική όργανωση, την άρχιτεκτονική, τό έμπτορι κ.λ.π. μέ συγκρίσεις δρενών με τις μυκηναϊκές πόλεις και ωρέτρων με πολιτισμούς της Ανατολής (Αιγαύου, Μεσοποταμία). Συζητήθηκαν πολύ ένδιαφέρουσας απόψεις για την όργανωση των «παλαιοτύπων» στό πάρκετονικό οικοδόμιο και στο θρησκευτικό-κοινωνικό.

Τό Ε' Πανελλήνιο Ιστορικό Συνέδριο

Στις 25, 26 και 27 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη τό Ε' Πανελλήνιο Ιστορικό Συνέδριο. Όπως και στα προηγούμενα συνέδρια της Ελληνικής Ιστορικής Εταιρείας, ή έλεγχη θεματικής δεμέουσεως συνέβαλε στην πολιτισμούς των Κοινωνίας ιστορίας την έρευνα και συνεργασία των ποικιλίας ως πρός την έρευνώμενη χρονική περίοδο — μόνοι που αντί τη φορά δέν παρατηρήθηκε η ποσοτική ύπεροχη τών σχετικών με τους νεότερους χρόνους άνακτονώνων που έπισημανέραν τό 1983. Από τό χώρο της άρχαιας ιστορίας σημειώνομες ήταν οι ανάκτονώνων τών Β. Κονταρίνη, - Ένα νέο ιερό στη Ρόδο (άστο). Οι ανέκτοτες έπιγραφες, και τι Τουλουμάκου, - «Η πολιτικοποίηση της έννοιας της ευδαμονίας στην κλασική έποχη». Στοις ρυμαϊκούς και στους υδατονήσιους χρόνους άναφερόνταν στην ανάκτονώνων τών Ι. Αναστασίου, - «Ενδιαφέρον τών Κοινωνίτων και τού Οικούμενηκού Πατριαρχείου για τό ζήτημα της προίκας». Έρας Βρανούση, - «Ενα βυζαντινό έγγρα-

αρχαιολογικά

φο για τη μεσαιωνική Θεσσαλία». Α. Μαρκοπούλου, «Το ιστορικό έργο του Θεοδώρου Δαφνοπάτη», Τ. Μεμόρη, «Τα νεοευρέστα αρσεβικά χειρόγραφα της μονής Σινά». Διυνούσας Μισίου, «Οι δημοι στην έποχή της Ήρακλειδών». Ν. Μασχανά, «Αστική γραφή και γραφεία στην Ελληνικό χώρο μετά το 1924». Ε. Πελαζηδή, «Άγνωστα σποικεία και νέες απόψεις για τον Κρυπτοχρυσιανό του Πόντου». Δ. Σαμψάρη, «Έρευνες στην ιστορία της ρωμαϊκής περιόδου Θράκης» και Σ. Τρωιδόνη, «Η άμβλωση στο θυμαντικό διάκονο». Η νεότερη τέλος, η νεότερη ιστορία έκπρωσηθηκαν από τούς Γ. Αναστασάδη, «Η έμφερμηδα Συνταγματική» και ή ποικιλή κρίση του 1874-1875» (προκειται για θέματα των σχέσεων συνταγματικών θεοφάνων και πολιτικών τύπων στον 19ο αιώνα). Β. Γουνάρη, «Πανελλήνιος όργανως: Απόπειρες αναδιοργάνωσης της ελληνικής αλυτρωτικής δράσης κατά το 1908». Γ. Κεχαγιάδης, «Τύχες του Χρονικού του Λεοντίου Μαζαρί κατά νεότερη ελληνική λογοτεχνία, σπουδαι και διεκτεί». Δ. Μιχαλόπουλος, «Μια άγνωστη αλυτρωτική σύμβαση του 1922» (προκειται για μια μυστική συμφωνία που στρέφοταν κατά της Έλλαδος και άπλετει στό να μετατρέψει την Αλβανία σε δυρρόφορη της κεραμεικής Τουρκίας). Χ. Πατρινέλη, «Το Χρονικό των Σερρών» του πατέρα-Συναδόνιου Ι. Ανάγνωση για την έπανεύδοση του». Π. Πετρήδη, «Οι μαρτυρίες από την άνεκδοτη αλυτρωτική του Αλεξ. Παπαναστασίου 1931-1936» (με πολλά ένδιαφέροντα σποικεία γύρω από πρόσωπα και πράγματα της προδικτατορικής περιόδου, λόγω του πολύ ιδιωτικού χαρακτήρα της αλληλογραφίας αυτής). Γ. Σακελλιώνα, «Ένα άγνωστο χειρόγραφο γαλλικού του 1874 για τό λιμανί του Βόλου». Ι. Σκουρόπη, «Οι αντιλήψεις του διπλωμάτη - λογοτέχνη Γκορμπιώ για το κρητικό ζήτημα (1864-1868)» και Γ. Σταγόνης, «Νέα σποικεία για την άναδοργάνωση των ελληνικών σχολείων Θεσσαλονίκης επί μητροπολίτου Ιερουνύμου (1841-1853)». Στη διάρκεια του συνέδριου συνήθεται και η Γενική Συνέλευση των μελών της Ελληνικής Ιστορικής Εταιρείας με τόν άπολυτο μέρος έργασιών των έτοντα 1983-1984.

Σπύρος Τρωιάνος

Συμπόσιο 1984: Άρχαια έλληνική και γραπτή κεραμεική

Για τό 50 χρόνια από την ίδρυση του Μουσείου Allard Pierson της Ολλανδίας, τό ομώνυμο ίδρυμα, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο του Αμστερνταμ, οργάνωσε από τις 11 ως τις 12 του Απριλίου Διεθνές Συνέδριο με θέμα: «Άρχαια έλληνική και γραπτή κεραμεική». Παλιά γνωστά ονόματα συγκεντρώθηκαν με την εύκαιρια αυτή, και έγιναν ένδιαφέρουσσες άνακονισίες. Τα θέματα των ομιλιών κατατά-

θηκαν σε δέσσερις ομάδες:

Α. Τεχνικές ομίχλες:

1. «Άρχαια στρώματα πηλού (έκμετάλλευση, σύγχρονες ανάλυσεις όρχων πηλών). Τρόποι έπειτεργασίας του πηλού από τους όρχωνες Έλληνες και Ειδή χρωμάτων από άργυρο. Τεχνικές ζωγραφικής με τους όργηλους αυτούς. Μαρτυρίες για τη δεξανυγή άργυρου. Ληκτή ανάλυση άργυρου. 2. Τεχνικές κατασκευής αγγειών στον τόνο και στο χέρι.

3. Φουρνοί και χρόνος ψημάτωσης.

4. Σχέση με μεταλλικά άντικευματα.

Β. Έργαστηρα: 1. Μέγεθος των έργαστηρων. Σχέση ανάμεσα στα έργαστηρια μιάς ίδιας της και σε αυτά διαφορετικών πλέων. Μετακινούμενοι όγκουπλοτάστες. 2.

Προβλήματα αναγνώρισης διγενοπλαστών από τό σήμα των αγγειών. 3. Σχέση και ανάλογια διγενοπλαστών και υγραρίων. Εκτίμηση του ποσοστού ανάμεσα σε άσβητη, μελαμπιθή και γραπτά αγγεία. 4. Εικονογραφική ιδιονυμοκρατία ιρισμένων έργαστηρων. Τις περισσότερες άνακονισίες συγκέντρωνται ή όμοδος. Β δειγνύονται: έτοι για μελέτη των όρχων αγγειών αντικευμάτων παντότε πάντοτε τον «λαοκούκο» τρόπο. Δεύτερη κατά σειρά σε άριθμο άνακονισμάτων υπήρχε ή όμοδο Α, γεγονός πού αποδεικνύεται τό συνεχόμενο ένδιαφέρον για τις τεχνικές και τή στενή συνεργασία μεταξύ όρχαιοις και όρχαιομετριας, συνεργασία πού άδηγε σε όλη την οποιαδήποτε συμμεράσματα σε διάφορους τομείς (οικονομία, τεχνολογία, κλίμα κ.ά.).

ICOM

Διεθνές συμβούλιο μουσείων Έλληνικό τμήμα

Αθήνα, 8-8/1984

Τό Ελληνικό Τμήμα του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM) οργάνωνε περιφερειακή συνάντηση Μουσειολόγων στις 29, 30 και 31 Οκτωβρίου στο Σάπτειο Μέγαρο σε συνεργασία με τη Γεωγκοσαλίδη και την Κύπρο, με γενικό θέμα τό Μουσείο στη σύγχρονη κοινωνία.

Σκοπός τής συναντήσεως ήταν, στην όποια έχουν λαμβάνει ή κένθασαν τις άποψεις τους και έκπρωσαν από άλλες χώρες - μέλη του ICOM, είναι ή συνειδητόποιηση κατά όργην και συζήτηση κατά δεύτερο λόγο πάνω στα προβλήματα έκσυντηρηκής λειτουργίας και άργανωσης ένως Μουσείου σημεία, σε σχέση πάντοτε με τό κοινωνικό σύννολο.

Οι εισηγησίες ήταν κινηθείσαν πάνω στούς έξι θαυμάσιους άδενος:

- Ο ρόλος των Μουσείων σήμερα στη διάτηρηση της πολιτιστικής ταυτότητας ένως λαού.

Ανάπτυξη τών Μουσείων στήν Ελλάδα ειδικότερα.

Οργάνωση Μουσείων: (Άρχαια οικοδομικά, Εθνογραφικά και άλλου είδους Μουσείων Σημειωμένη κατάσταση - προβλήματα λει-

τουργίας - Τό μικρά Μουσεία τής περιφέρειας και ή έκπαιδευση του προσωπικού τους).

- Συντήρηση και προστασία τής πολιτιστικής κληρονομιάς (τεχνικά προβλήματα). Γιά περισσότερες πληροφορίες: κ. Ελένη Μεθοδίου - τηλ. 3218555

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΟΥΣΕΙΑ

Τό Μουσείο της Νεμέας καλόγυρου και οπαστά ένταγμένο στό τοπίο.

Σπιγιριόπουλο από τήν τελετή τών έγκαινων με την Υπουργό Π.Ε. και μέ τόν Δ/ντη τής Αμερικανικής Σχολής Σ. Μίλλερ και τόν δωρητή Ρ. Πέτερσον.

Μουσείο Νεμέας

Τή Δευτέρα 28 Ιουνίου έγιναν τό έγκαινια τό Μουσείο Νεμέας. Τό Μουσείο αυτό κτίστηκε γιά να στεγάσει τά εύρηματα τών άνακονισμάτων τής Αμερικανικής Αρχαιολογικής Σχολής (Παν/μω τό Μπέρκλευ Καλιφόρνιας). Οι άνακονισμές αύτές, πού διευθύνθησαν έδω και χρόνια στη σημερινή Δ/ντη τής Σχολής κ. Σ. Μίλλερ, πραγματοποιήθηκαν χόρι στης διωρές φιλελλήνων και άρχαιοθόρων Αμερικανών πού παραβρέθηκαν και αυτοί στην τελετή τών έγκαινων. Τό Μουσείο, καλόγυρο, σεμνά χτισμένο στεγάσει τά εύρηματα τών άνακονισμάτων τής Αρχαιας Νεμέας και τής εύρυτηρης περιοχής. Η έκθεση τών άντικευμάτων γίνεται με έξιερπτετικά καλόγυρου τρόπος και υψηλά παιδευτικά κριτήρια: χάρτες, πινακίδες, γκραφιτές τών 18ου-19ου αι. δινούν στόν έποικητη

τη δυνατότητα νά καταλάβει τόσο αύτό που θλεπεί όσο και τήν ιστορία τού τόπου. Το Μουσείο αύτό ξέσπατε χώρη στη δωρεά τού κ. Ρ. Πέτεραρον. Στό χώρο τών ανασκαφών ή 'Άμερ. Ξηολίδης χάρξα ήθη τίς έργασις γιά την αναστήλωση τού ναού τού Διός που είχε πρωτοποτεῖ στις άρχες του άου πλ. Χ., καταστράκιε τον 5ο αι. και ξαναστήστε ύψων στα 330 π.Χ.. Τό έργο αυτό απαιτεί μελέτη και έρευνα άλλα τό αποτέλεσμα προβλέπεται έκπληκτικό.

Λαογραφική Έταιρειά Αρίστης σε 1974-1984

Πριν από δέκα χρόνια μιά μικρή όμηδα ντόπιας λαριανών με κοινό πόθο να θημιοργήσουν το Λαογραφικό Μουσείο της πόλης, σχήματίσαντας τόν πυρήνα έργασιας ίδρυμαν τη Λαογραφική Έταιρεια Λαρίσης με σκοπό την όργανωση του λαογραφικού Μουσείου. Η προσπάθεια σε πολλούς φάντακε τότε σύστοιπτη. «Όμως διάρκειαν την άνεστηση την έπινομασίας, είχε διάρκεια. Οι φίλοι πού παρακολούθηραν τά πρώτα βήματα αυτηραστήθηκαν στό Εξκίναυτο και στηρίζειν τήν Έταιρειας. Σήμερα, μετά δέκα χρόνια διύσκολης δύνασιος, πορεύομε να μαλισουμε για ένα πλούσιο έργο και για τό πειραιγμα του άρχικου σκοπού.

Σέ μια πρώτη φάση η Λαογραφική Έταιρεια στέγασε σε αιώνιουσα το Δημαρχείου καίσαν περιοδικές λαογραφικές. Έκθεσεις ένων παραλλήλων δαχτυλίδων με τό συγκέντρωση μουσειακού υλικού, στοιχείων τεκμητικών (άντικεμενα τού ιδιωτικού θίου, έργαλα τής χειροτεχνίας των γρητών ασχολιών και λαϊκών έπαγγελμάτων — παραστάσεις) και πληροφοριών γιά τήν παραδοσιακή ζωή στόν θεωρατικό χώρο και ιδιαίτερα στήν περιοχή Λαρίσης.

Μέ διφέρεντες μελών και φίλων τής Έταιρειας και μέ άγορές (τακτική έποχρήγηση από τό ΥΠΠΕ και περιστασιακά από τά Κρατική Λαχεία και τήν ΑΤΕ) συγκεντρώθηκε τό υλικό των συλλόγων. Οι περιοδικές έκθεσεις με σκοπό διδακτικό πέτυχαν νά κεντρίσουν τό ένδιαφέρον τού κοινού της πόλης, την περιοχή και ευρύτερη τής Θεσσαλίας, γιά τή γνωριμία και τήν άξια τής παραδόσης.

Σέ μια δεύτερη φάση η Λαογραφική Έταιρεια μεταστεγάζεται από τό Δημαρχείο σε ισόγεια αίθουσα στήν δόδο Ν. Μανηδλαρά

(πατιλί Β. Παύλου) 74. Στή νέα στέγη της ή Έταιρεια όργανωντει τό Λαογραφικό Μουσείο Λαρίσης, τό οποίο έγκαινιάζεται τό 1983. Στόχος τού είναι νά παρουσιάσει τίς διάφορες έκπρασεις τού υλικού και πνευματικού θίου τών άνθρωπων τής προβιομηχανικής έποχης τής περιοχής. Τό δεδουλώντης τής νέας στέγης και τό στενό οικονομικό πλαίσιο στό οποίο ήταν υποχρεωμένη να κινηθεί ή Έταιρεια στάθμηκαν καθοριστικοί παράγοντες γιά τήν άνταξη τής μόνης της Έκθεσης τού Μουσείου. Έπλεγκτήκαν για νά παρουσιαστούν θέματα τότε πόλουσιό άποδημα τής λαϊκής παραδόσης τού συγκεκριμένου χώρου Λαρίσιο — περιοχή της. Και καταβλήθηκαν προσπάθειες ή Έκθεση νά προσεγγίσει κατό τό δυνατό τίς σύγχρονες μουσειολογικές και μουσειογραφικές άποψεις.

Η όργαντεκτονική τήν θίσθισμαν υπέδειξε τήν άσωτηρη διαρρύθμιση τού άνιαιου χώρου. Ήναν κεντρικός διάδρομος άρθρηκε ελεύθερος για τήν άνετη κυκλοφορία τών διαποδημάτων οι χώροι γιά τίς έχυριστης έκβεβασης έντοπες. Η άναπτυξη τών θέματων γίνεται με παράστηση τών άντικεμένων και φωτογραφική εικονογράφηση τους στη χρήση. Ετοι μή πληρόφορη τού άπινέπειται είναι άμεση και σαφής, χωρίς έπειγματικές αναφορές, πού θα διασπούσαν τήν έντονάτη και τή ζωντανή τής Έκθεσης. Μ αυτό τον τρόπο παρουσιάζονται τά θέματα: α) Πρόμηχανικη καλλιέργεια τής γης - στρατικούς μετριαίους και ήμινοναδίουν - τελείγατο για ψαράδες τού Πηνειού και τής Κάρλας. Η τέταρτη έκθεσακή έντοπιτα είναι ή παραδοσιακών άντοτα, όπως τόν περιηράφει ο Leon Heusey, πού έπινομαστήκε τόν Τύρναβο στο 1858. Επιπλέον προβήθηκες με όπλα, νομίσματα, κομημάτα, βιλαντίνα και μεταβαντινά κεραμικά τής περιοχής τού έπινομαστίουν. Η παιδεύτηκη λεπτογραφία τής Έκθεσης γιά τόν άπινέπειται συντελείται κατό τή διάδρομη τού άναμεσα στά άντικεμένων, στίς τέσσερες έχυριστης έκθεσιακές έντοπτες, πού δινόνων έλευθερά στον κεντρικό διάδρομο τού Μουσείου.

Η Λαογραφική Έταιρεια Λαρίσης στή δεκαετία του 1980-1989 πούλησε πολιτιστική δραστηριότητα παραλλήλω με τό κύριο έργο τής, τή συγκέντρωση μουσειακού υλικού και τήν έισηση τού Λαογραφικού Μουσείου Λαρίσης.

Οργάνωσε Έκθεσεις ειδικών θεμάτων στή Λαρίση, συνεργάστηκε με άλλα Μουσεία τής 'Ελλαδάς και είχε συμμετοχή σέ διάφορες τοπικές και διεθνείς έκθεσεις. Ή διδακτική δραστηριότητα τής Έταιρειας είναι τά καταποτοκικά έντυπα, πού άναφέρονται στής Έκθεσεις ειδικών θεμάτων και άκολουθούν τή χρονολογική σειρά τών Έκθεσεων, τό έντυπο τού Λαογραφικού Μουσείου 1983, πού άναφερονται στά έπινομαστή θέματα τής μόνης της Έκθεσης, και διο μικρές έκδόσεις. Σέ συνεργασία με τό περιοδικό Σπαρμός, «Οι παλιοί φα-

ράδες τού Πηνειού» τής Α. Γουργιώτη (Λάρισα 1977), «Ιδεολογικά ρεύματα στούς κόλπους τού έλληνισμού και τής άρθροδημας κατά τά χρόνια τής Τουρκοκρατίας» τού Α. Αργυρίου (Λάρισα 1980).

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Έκθεση τών θησαυρών τού 'Άγιου Όρους

Για πρώτη φορά θί διηγούν από τό 'Άγιον Όρος τά κειμήλια τών μονών, για νά εκτεθούν στή Θεσσαλονίκη. Η έκθεση ουτή, πού όργανωνται με πρωτοβουλία τής διοίκησης τής Δ.Ε.Θ. θά γίνεται τό 1985 και καθ διαρκείει 6 μήνες. Η έκδήλωση άυτή θα άποτελεσει σταθμό γιατί θα μπορέσει νά βασισάει διος ο κόμος — γυναικείες, άντρες Έλληνες και ξένοι — και νά μελετήσει τα μοναδικά αυτά έργα.

Έκθεση τού θησαυρού τού 'Άγι. Μάρκου τής Βενετίας

Στά τέλη τού 'Ιουνίου έκλεισε μιά σημαντική έκθεση στό Παρίσι: Στό Grand Palais έκτελθηκαν, για πρώτη φορά έδην από τήν 'Ιταλία πάνω από 40 έργα πού άποτελούν μέρη τού θησαυρού τής έκθεσης τού Άγιου Μάρκου τής Βενετίας. Πολλά όπτα τό έργο αυτά είναι προϊόντα έλληνικών έργοστηρών και προέρχονται από τήν Κωνσταντινούπολη τό 1453 μέ τήν άλωση τής Πόλης πολλοί θυσιαστοί ζητούν δουλού τένων εινάρη, μεταφέροντας μαζί τους, δι θαλάσσης και οι Βενετοί κλέβουν από τήν 'Αλεξανδρεία τό λείψανο τού Άγιου Μάρκου (828) και χτίζουν τον μεγαλύτερο ναό πρός την ίμη του. Τό 1204 ή 4η Σταυροφορία στέκεται φωρημή νά αλήσουν οι δυτικοί τήν Κωνσταντινούπολη τό 1453 μέ τήν άλωση τής Πόλης πολλοί θυσιαστοί ζητούν δουλού τένων εινάρη, μεταφέροντας μαζί τους, δι θαλάσσης και οι Βενετοί δρεβόνται ανάκτημά του θησαυρού δι θυσιαστών τέλχης, άπως τό 1460 και οι Βενετία τών Δόγηνων συνδύασε τίς έξουσιες, δι θησαυρός περιήλθε στήν έκκληση.

Κωνσταντινούπολιτική εικόνα τού Αρχαγγέλου Μιχαήλ, αρχή 1ου αιώνα.

αρχαιολογικά

‘Ο Αριστοφάνης γιά παιδιά

Σέ είνα τεύχος όπιερωμένο στό θέατρο έχει θέσια θέση και ή σειρά τών τεσσάρων κωμωδιών του ‘Αριστοφάνη, διασκευασμένες σέ κόμικς από τούς Τ. Αποστολίδη, κείμενα, και Γ. Άκοκαλιδη, σκίτσα. Οι μέχρι σήμερα έκδομένες κωμωδίες είναι: ‘Η Λυσιστράτη’, οι ‘Ορνιθές’, οι Νεφέλες και οι Θεομφοριάδουσες. Σύντομα δέ θα κυκλοφορήσει και τό δεύτερο με τούς ‘Άχαρνες’. Η διασκευή των έργων, ο «κουγχρονισμός» τους, τους δίνει μιά φρεσκάδα πού άρεσει στα παιδιά. Μονομάς δ’ ‘Αριστοφάνης γίνεται «δικός μας» κι έτσι τό παιδί εύχαριστα μαθαίνει τό θέμα τού έργου και ή περιέργεια του για νά γνωρίσει τό πρωτότυπο έργο κεντρίζεται. Στό χέρι πιά τών γονιών παραμένει νά ίκανοποιήσουν και νά έκμεταλλευτούν τήν περιέργεια αυτήν και νά καθοδηγήσουν σωστά τό παιδί στούς όριζοντες πού ένδεχομένως τού άνοιγουν τά άναγνωσματα αύτά.

Πώς ένας σύγχρονος καλλιτέχνης άντιμετώπισε τή «Λυσιστράτη»

Τό 1974 κυκλοφόρησε, σέ έλαχιστα, δυστυχώς, άντίτυπο (1.500), η ‘Λυσιστράτη’ του ‘Αριστοφάνη σε νεοελληνική άποδοση του Κ. Βάρωνα (είχε πρωτοεκδόσει στον ‘Κέδρο») και μέ 24 χαρακτικά του Α. Τάσσου.

Τή ένδιαφέρουσα αυτή δουλειά θέλουμε νά παρουσιάσουμε έδω ώς δείγμα τού πών ένας σύγχρονος καλλιτέχνης είδε τό έργο αύτό του ‘Αριστοφάνη.

“Ο ‘Αριστοφάνης ασκούσε πάντα μιά έλξη πάνω μου για τήν άνθρωπην διάστασή του, πού δέν έβρισκα στους μεγάλους τραγικούς. Από τά έργα του ‘Αριστοφάνη ή ‘Λυσιστράτη’ με προβληματίζε σά δίδαγμα ήθικό και πολιτικό και σά μέγιστο δίδαγμα Ειρήνης. Ακόμα στή συνειδήση μου τό έργο θα είναι ταυτισμένο με τή Δύναμη πού κλείνει μέσα της ή Δημοκρατία, πού ένω κινδύνευε άντεχε στήν άνελέγητη κριτική τού ‘Αριστοφάνη και δέν έπειδε νά θωρακιστεί μέ... λογοκρισίες». Από τό είσαγωγικό σημείωμα τού Α. Τάσσου στή ‘Λυσιστράτη’.

αρχαιολογικά

ΒΙΒΛΙΑ

"Οροι και μετασχηματισμοί στην άρχαια έλληνική τραγωδία"

Νίκος Χ. Χουρμουζιάδης

'Εκδ. Γνώση, Αθήνα 1984

Στό δρόμο του αυτό δ Ν.Χ. θέβεται με ασφίνεια, κατανούντας και στό μη ειδικό δρίμου σύμενα προβλήματα του υπάρχοντος στο χώρο του δράχαιο θεάτρου.

Τα τέσσερα κεφάλαια που αποτελούν τή μελέτη αυτή είναι: 1) ο χώρος, σκηνικός (μόνην μορφή του χώρου του θεάτρου) και δραματικός (αυτός που υποβιβλείται ως τόπος δράσης από τό διδύο το θεατρικό κείμενο); 2) χρόνος, σκηνικός (από μεμητήρα με την παράσταση ένος δραματικού γεγονότας), δραματικός (που προδιορίζεται ρητά από τό διδύο τό θεατρικό κείμενο) και πραγματικός (που, κατό τούς έμμετρους υπολογισμούς του θεατρή, καλπίζεται όσα γεγονότα δεν καθορίζονται σαμείως από τό σκηνικό χρόνο) 3) "Η-ώδης". Είναι δρός που καλύπτει μιά γενικότερη και μιά ειδικότερη έννοια: α) τό συνολικό άποτελεσμα της ακινητής πραγματοποίησης ένος έργου (μια διό το ποτικό μέρος της παραδοσης), β) τό "θεατρικό" στοιχείο 4) "Η σωτηρία". Απαραίτητη στήθεατρική παράσταση, δημιουργικά πρόσθια παραμένουν, όμως χρονικά διαστήματα, που πολιλούν, διαθέτουν.

Στα τέσσερα αυτά δοκίμια υπογραμμίζεται ή στάση τριών τραγικών άπεναντι στά προβλήματα του χώρου, του χρόνου, της

εικόνας και τής ισωπής έτσι ώστε, βασισμένος στίς διαφορές άντιμετώπισης τους, νά φτάνει στά προσωπικά χαρακτηριστικά του κάθε τραγικού.

"Ελλάδα 1842-1885: Ιστορικά, τοπογραφικά και καλλιτεχνικά υποκουμέντα στά κύρια άγγελικά περιοδικά"

'Εκδ. A. Nicolas, Αθήνα 1984

Την περίοδο 1842-85 είναι από τις πιο πολυτάρχες τής νεότερης έλληνικής ιστορίας: Ο "Οβησών παραχωρεί τό σύνταγμα, έζεγγερντα Θεοπούλου και Τηνερός, έρχεται ο δασάευς Γεωργίος, τά νησιά τού Ιονίου ένομασται στό έλληνικο κράτος, γίνεται έκρηξη τό φραϊστου της Σαντορίνης κ.λ.π.

Εικονογραφούνται και περιγράφονται έπι-σης και άλλα γεγονότα σημαντικά όπως τό διλοκάυτωμα στά Αράκα δη της Κρήτης, ή άπελευθερώση τού Βόλου και πλήθης λόγων γεγονότων. Η εικονογράφηση άποτελείται από γκραβούρες τής ηποχής που άνηκουν στην ιστολογίη τού έκδοτη ή όποιος ήσαν έμπορος τέχνης ειδικευμένος σε παλιές ειδώσεις και ζει στη Μεγάλη Βρετανία.

"Ηπειρος. Έκκλησίες και μοναστήρια"

Νίτσα Σινίκη-Παπακώστα

Δυδώνη, Αθήνα 1983

Ένα λεύκωμα που περιέχει 90 σχέδια, αποτυπώσεις έκλιψον τής Ηπείρου. Είναι ένα δρόμο χρήσιμο για τήν καταγραφή

μνημείων και συγχρόνιας εύχαριστο για τόν άναγνωστη που θέλει πολλά νά μάθει από αυτό.

"Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Χρονικό 1836-1984"

Δήμητρα Τσούχλου, Άσαντούρη Μπαχαριάν
'Αθήνα 1984

Ένα θαυμάσιο λεύκωμα κυκλοφόρησε: Είναι ή ιστορίη τής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Τό 1836 όπου κτίζονταν τά άνακτορα στήν Αθήνα, συνειδητοποιήθηκε ή λέλεψη που είχε η Ελλάδα σε τεχνικό προσωπικό. Ετσι, αποφασίστηκε ή ίσρυση σχολείου Τεχνικής έπαιδευσης.

Τό 1843 ή ξχολή άποτκαντη τρία τμήματα: Τό Σχολείο τών Κυριακών και έσπρων γιά την τελευτοποίηση διαφόρων τεχνών, τό Καθημερινό Σχολείο γιά διδασκαλία και τό Ανώτερο Σχολείο γιά διδασκαλία Όραιων Τεχνών.

Τό 1862-63 ένων ή διαχωρίσιος τού Πολυτεχνείου από τή Σχολή Καλών Τεχνών. Και ή ιστορία τού ίσρυστος συνεχίζεται μέχρι τέσσερες μας. Στό βιβλίο αυτό δρίσκει ή αναγνώστης, πήν ιστορία της Σχολής μέτά σημαντικότερα γεγονότα, μαθινεί τά μεγάλα δόνημα που έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στήν καλλιτεχνική ζωή τής Ελλάδας και καταλαβαίνει τά προβλήματα που άντιμετώπισε και άντιμετωπίζει ή μονοδική Σχολή Καλών Τεχνών τής Ελλάδας. Η εικονογράφηση τού έργου ήταν θαυμάσια, πλούσια και καλοδιάλεγμένη.

Demokratia et Aristokratia

Έκδ. C. Nicolet
Publications de la Sorbonne. Paris 1983.

δελτίο συνδρομής

Νά άποτελεί συμπληρωμένο και συνοδευμένο από τό άντιτύπο τής συνδρομής στά γραφείο τού περιοδικού **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** όδος: Αμερικής 4, 105 64 ΑΘΗΝΑ, τηλ. 3253246

Επιτυμών νά έντραγωφώ συνδρομήτης για ένα χρόνο — 4 τεύχη — από τό τεύχος άριθμου...
Συνδρομή Εσωτερικού: Δρχ. 1.200 — Σωματείων, Συλλόγων 1.500 — Οργανισμών, Τραπέζων, Ν.Π.Δ.Δ., Α.Ε. 2.000 — Μαθητών και Σπουδαστών 1.000 (μέτ απότοπη φωτοτυπίας δασνομοής ή φοιτητικής ταυτότητας άντιτύπου)

Εμπειρικού: Αεροπορ. ταχυδ. Εύρωπη \$ 22, — Αμερική, Καναδάς, Αυστραλία \$ 25 — Σπουδαστών έξιμετρικού άντιτύπου \$ 20 και 22.
Τρόπος ήληρωμας: Ταχυδρομική ή τραπεζική έπιπταγή στά περιοδικό **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** όδος: Αμερικής 4, 105 64 ΑΘΗΝΑ.

•Επώνυμο	•Όνομα
•Οδός	•Αριθμός
Πόλη	Ταχ. Κώδ.
•Ημερομηνία	•Υπογραφή

αρχαιολογικά

Μια όμαδα έρευνας υπό τόν Cl. Nicolet δημοσίευσε τό δύνασθενόν αύτό έργο στό όπιο έξετάζεται τό νότια πού εδίνονταν οι "Ελλήνες ιστορικοί, της ρωμαϊκής περιόδου, στους ελληνικούς όρους της πολιτικής, πού φαρούσαν την ιστορία της Ρώμης: Δύνασθενόν διθύριο με πολλές άναφορές σε αρχαία ελληνικά και λατινικά κείμενα.

Δύο σημαντικές έκδοσεις από τή Σοθ. Ένωση μάρα παρουσιάζει ο αρχαιολόγος Παναγιώτης Σαρντόπουλος, πού πουδαζει στό Πανεπιστήμιο Βοροεζή τής ΕΣΣΔ.

Τά μελανόμορφα ἄττικά ἀγγεία τοῦ Μουσείου τοῦ Ἐρμιτάς

Ξένια Σ. Γκορμουνόβα,
έκδ. Ισκούστοβα, Λένινγκραντ 1983
224 σελ., 460 εικ.

Πρόκειται για ένα μέρος του καταλόγου τών μελανόμορφων ἄττικων ἀγγείων τού τμήματος Κλασικών Αρχαιοτήτων τοῦ Μουσείου τοῦ Ερμιτάς. Ή αυλογή αύτή είναι από τις πλουσιότερες και σημαντικότερες τόσο στο χώρο τής Σοθ. Ένωσης όσο και τών ξένων Μουσείων γενικότερα. Στον καταλόγο αύτών παρουσιάζονται αναλυτικά 193 αγγεία από τα 800 τής συλλογής. Δινονται συνολικά 460 φωτογραφίες. Πολλά από τά ἀγγεία αύτά δημοιεύονται για πρώτη φορά. Η συγγραφέας αναλύνεται τα κάθε ἀγγείο προχωρεί σε προτάσεις νέων θεωριών και μέσα παρουσιάζει τήν τέχνη τῆς αγγειογραφίας μεταξύ

λανόμορφης) στην Έλλαδα από τό 2ο μισό τού δου αι. π.Χ. ώς τις ἀρχές τού 4ου αι. π.Χ.

Ένας άλλος κατάλογος, τών ερυθρόμορφων ἄττικων ἀγγείων είχε έκδοσει τό 1967. Ο τόμος αύτός τών μελανόμορφων ἄττικων ἀγγείων έκδοσθηκε μετά τό θάνατο τής Ξ.Γ. υπό τήν ἐποπτεία συλλογικής σύνταξης πού τήν ἀποτελούσαν διασκεριμένοι ἐπιπτήμονες - συνεργάτες τῶν πιό σημαντικῶν μουσείων τής Σοθ. Ένωσης.

Τά ἀρχαία κράτη τῶν βορείων ἄκτων τῆς Μαύρης Θάλασσας

έκδ. Ναούκα. Μόσχα 1984 (392 σελ., 167 πίνακες)
(4ος τόμος Ἐλληνικές ἀποικίες)

Τό ινοποιούτο Αρχαιολογίας τής "Ακαδημίας Επιστημών της ΕΣΣΔ ανέλαβε μία πολὺ ενδιφέρουσα έκδοση. Ετοιμασε και έκδιδει, σε 20 τόμους την "Αρχαιολογία τής ΕΣΣΔ", όπου συστηματικά καταγράφονται και μελετούνται όλοι οι αρχαίοι πολιτισμοί ποι ἀκμάσαν στό διάφορος τής Σοθ. Ένωσης, ἀρχίζοντας ἀπό τήν παλαιολιθική ἐποχή και τελεώνοντας με τά μνημεῖα τοῦ Μεσαίωνα.

Φέτος (1984), έκδοσθηκε ειδικός τόμος (4ος) αφιερωμένος στές ελληνικές ἀποικίες ποι ἤταν ἐγκαταστημένες στές βόρειες ἀκτές τῆς Μαύρης Θάλασσας. Οι αρχαιολογικές ανασκαφές ἔδω ἀρχαίους ήδη από τό τέλος τού 18ου αι. και στό διάστημα δύο περίπου αιώνων ἐντονών αρχαιολογικών ἐργασιῶν. Ουγκοντράθηκε

άρκετο ύλικο πού μάς ἐπιτρέπει νά παρακολουθούμε τήν ἔξελιξη μᾶς σειρᾶς ελληνικῶν πόλεων πού είναι ώρη πάνω ἀπό μᾶς κλιετά. Διυτυχός, αυτό τό ύλικό έλάχιστα είναι γνωστό σέ ειδοκούς τής ἀρχαιολογίας τής αρχαίας Ελλάδας, κύρια τῶν δυτικῶν χωρών.

Τό κύριο προτέρημα αύτού τού τόμου είναι η συστηματική ἐκθεση τού ἀρχαιολογικού ύλικου.

Ο τόμος ὀποτελείται από δύο μέρη. Στό πρώτο, ἔκτος τού κεφαλαίου πού ὀσχολεῖται με τή γενική εἰκόνα τῆς ιστορίας τῶν αρχαίων ελληνικῶν κρατών τῶν Βορείων ἀκτῶν τῆς Μαύρης Θάλασσας, περιέχεται καί συστηματική ἐκθεση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνασκαφῶν ὅλων τῶν ἔξερευνμένων κεντρών τῆς Μαύρης Θάλασσας. Αυτό τό τμῆμα συμπλημάδει ἀκόμα τά παρακάτω κεφαλαία: α) Συνοικισμοί Τύρου κ.ά., Μποριφένεις, Όλδια 6) Τά κράτη τῆς Χερούσιου και γ) Τό Βασίλειο τού Βοσπόρου. Αύτο τό τελευταίο κεφαλόι είναι καί τό πο μηματικό σέ δύκο. Εὑδόσην σε αύτό περιγράφονται τά ὀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν τέτοιων σημαντικῶν κέντρων δῆν τά Ποντικάπιαν, πρωτεύων τού Βασιλείου τού Βοσπόρου - Φαναρόεια, Θεοδοσία, Ἐρμιόνασσα, Τάγιαις κ.ά.

Τό δεύτερο μέρος είναι θεματικό καρακτήρα και ἔχει τήν ὄνομασία - "Υλικός και πνευματικός πολιτισμός". Περιέχει 7 κεφαλαία ὅπως "Αγροτική οἰκονομία", "Τέχνη", "Εμπόριο", "Πολεμική τέχνη", "Πολεοδομία και δράτεκτονική", "Πολιτισμός και θρησκεία", "Τρόπος ζωῆς".

Η εικονογράφηση είναι ἀρκετά καλή και πλούσια.

Ο τόμος περιέχει ἀναλυτικούς χάρτες 54 πίνακες στό α' μέρος και 113

· Ανανεώστε ἐγκαίρως τή συνδρομή σας
γιά νά μή διακοπεῖ ή ἀποστολή

subscription

To be mailed completed and accompanied by the remittance value to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** Magazine. 4 Amerikis str. 105 64 Athens
Greece, tel. 325.32.46

I would like to subscribe to your publication for 1 year — 4 issues, — from issue No..

Subscription price: Greece \$ 18, Organizations \$ 28, Europe \$ 22, USA, Canada, Australia \$ 25 - Students \$ 20 & \$ 22.

Payment: money order or bank manager's check to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** Magazine. 4 Amerikis str. 105 64 Athens - GREECE.

Surname..... Name.....

Street - No .. City

Country..... Mail-code

Date Signature

αρχαιολογικά

στό δέ μέρος, έκτος αυτών περιέχει και διάφορους πίνακες. Έπισης ο τόμος περιέχει πλήρη κατάλογο βιβλιογραφίας και τους ανάλογους σύνδημους και εύρετηρια. Συντάκτης του τόμου είναι ο Γ.Α. Καστέληκο, Ε.Τ. Κρουσιλικόπουλος, Β.Σ. Ντολυκούρικος και Έπιτροπής πρέπει αύτού του τόμου πήραν μέρος όλοι οι συνεργάτες (30) του γνωστούς κλασικής αρχαιολογίας του Ινστιτούτου Αρχαιολογίας της Ακαδημίας - Έπιτροπής της ΕΣΖΑ.

Η γνωριμία με αύτον τον τόμο ένδιαφέρει κάθε ειδικό της κλασικής αρχαιολογίας:

Π.Σ.

Τό σαμάρι

Έλενη Φαί

Εστια, Αθήνα 1984

Εύχρηστο κείμενο, ώραια εικονογράφηση, πρωτότυπο θέμα. Χρήσιμο για τη διάσωση πληροφοριών πάνω στα παραδοσιακά έπαγγέλματα, όποτελει μια ιστορία της κατασκευής ένος σαμαριού στο Πήλιο.

Γυναίκα και έξουσια. Πέντε έκατονταριά χρόνια γυναικοκρατίας

R. Fester, M. König, D. Jonas,
A.D. Jonas

Έκδ. Πορεία, Αθήνα 1984

Τό βιβλίο αυτό, μεταφρασμένο από τόν Δημόσιο Κούρτοβικ, πρωτοκυκλοφόρησε τό 1979 στα Γερμανικά. Πρόκειται για μελέτη, γραμμένη από 4 έπιστημανες, που έξετάζει τη θέση των δύο φύλων βάσει των τελευταίων πορισμάτων της έποιησης. Σύμφωνα με τα σύμφρασμά τους πού μάς έκθετουν οι συγγραφείς, στο μεγαλύτερο διάστημα της ιστορίας του άνθρωπου έπικρατουσας μητριαρχία. Η άνδροκρατούμενη κοινωνία είναι προϊόν των τελευταίων χιλιάδων χρόνων.

Λαϊκή παράδοση και Καραγκιόζης, τό παράδειγμα του Καραγκιόζη

Γιάννης Κιουρτσάκης

Κέδρος, Αθήνα 1983

Είναι μια μελέτη που έξετάζει όχι πά μόνο τις ρίζες του Καραγκιόζη αλλά τό δύν είναι προϊόν ομαδικής δημιουργίας. Ο συγγραφέας φτάνει σε τέσσερις κύρια συμπεράσματα: ότι αν αντιρρήστηκε τον κοινού παλιζουν μεγάλο ρόλο στον αυτοσχέδιασμό των καραγκούποισαχτών, ότι τα εγγίματα των καραγκούποισαχτών καιερώνονταν μένοντας στην ομαδική μνήμη, ότι ο Καραγκιόζης γίνεται έτσι έκφραστης της προφορικής παράδοσης και τέλος ότι δύ

Καραγκιόζης, σά θέαμα, άτονει με την άπομάκρυνση του λαϊκού καινού, από αύτο. Στην έργασια αυτή, ο Καραγκιόζης δέν είναι παρό νέα παράδειγμα στη μελέτη του συγγραφέα για τη διαδικασία της καλλιτεχνικής — και γενικότερα πολιτισμικής — δημιουργίας στόν παραδοσιακό λαϊκό πολιτισμό.

Περιοδικό έκπαιδευτικής τεκμηρίωσης (Π.Ε.Τ.)

Τό Περιοδικό Έκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης (Π.Ε.Τ) είναι τό παρόπατο συμπληρώμα της θεματικής του κόθε επικαιδευτικού του κάθε σχολείου. Είναι ή πηγή πληροφοριών που χρειάζονται όλοι διοι δάσκαλούντων με θέματα φυσικοπαιδαγωγικής και έπαιδευσης γενικούτων. Τό Π.ΕΤ πληροφορεί ποιά άρδεα δημοσιεύονται στά ελληνικά έπαιδευτικά περιοδικά και διφορών της έποιησης της άνωντης, καθώς και ποιά βιβλία κυκλοφορούν. Για τό καθεναν δίνεται σύντομη περίληψη. Στο Π.ΕΤ θα βρίστε ποιά περιοδικά κυκλοφορούν, από ποιον, πού, τί δημοσιεύονται το καθεναν ποιά βιβλία έκδιδονται σχετικά με τις έποιησης της άνωντης και ποιο τό περιεχόμενο τους. Όλες οι έργασις είναι ταξινομημένες από 13 έπαιδευτικούντων περιοχών, με έξι εύπειρηα συμμεταπτικής τεκμηρίωσης για άμεσα και εύκολο έντοπισμα του κάθε θέματος.

Για συνδρομές στό Π.ΕΤ απευθύνετε στον έκδοτο την Ευτσότιο Γ. Δημητρόπουλο, Καθηγητή της υψηλοπαιδαγωγικής, Τ.Θ. 18176, 540 07 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, τηλ. (031) 842-767, 914-791.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Κινήσεις για τήν κατεδάφιση τών στρατώνων;

Οι Στρατώνες Καποδιστρίου παρά τις έργεις και τις άποφασίες για τη μετατροπή τους σε πολιτιστικό κέντρο και παρά τα χρήματα που έχουν δοθεί από συναρμόδια Υπουργεία για τό οικόπεδο αύτο, είναι έγκαταλειμμένοι νο μημέδουν στό πέρασμα του χρόνου, νο χρηματοποιούνται για υπάλιθες τουαλέτες και νο τροφοδοτούν την άγνωστητη του μέσου άπληροφόρτου πολιτή.

Την ΑΠΙΔ δέν πρέπει νά την άναπτησουμε μόνο στην άσφορη των υπεύθυνων η σε κάποια πιθανών γράφειοκρατικά έμποδια.

Υπάρχουν βάσιμες πληροφορίες που διδύμουν στό συμπέρασμα πώς η έγκατ-

λειψή τών Στρατώνων στό χάλι που δρίσκονται βασίζεται σε συνειδητή έπιλογή τόσο του Δημάρχου «Άργους», δύο και των Συμβούλων του κατεδαφιστών.

Οι κατεδαφιστές πιστεύουν πώς δύο δεν γίνεται κάποια άναπολάσιων τών Στρατώνων τόσο έγκαταλειπεται και ή απόφαση για τη μετατροπή σε πνευματικό κέντρο και τόσο ένισχυεται τό νέορε δύον θλέπουν οικόπεδα.

Την πίστη τους αυτή σπηλίζουν και σε κάποιες υποσχέσεις τοπικού δουλευτή πού -βα λίστε τό ζήτημα κατά τρόπο ίκανοποιητικό.

Οι πληροφορίες λένε ότι ο κ. Κουτσογιάννης κινείται για την κατεδάφιση τών στρατώνων.

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΥΤΟ Ή ΟΧΙ:

Με τις κινήσεις του βούλευτη συνδέεται και το γεγονός ότι ή Έπιτροπή Πολεοδομικής Ανασυγκρότησης δέν έχει μέχρι σήμερα προτείνει τί θα γίνει στό χώρο τών Στρατώνων.

Αν και θα έπρεπε νά πάρει ώπ όμη της τις άποφασεις του «Υπουργείου Πολιτισμού».

Κύριοι,

Έρχομαι νά έπιστημων μία διαρράπτητα διάμεσα στίς τόσες που γίνονται στόν τόπο αύτόν: Πώση φασορία δέν είνε γίνει για τά «λικαστήρια» τού Πειραιά διάν τά έργα σταματήσαν λόγω τό απόκαλυψης άρχιστητών τό μέρος που έπροσκετο νό ανέγερει τό κτίριο. Πάσας πρότασες δέν είναι γίνει τότε για τη διαμόρφωση τού χώρου σό ύπεροιο, στεγασμένο, πράσινο κ.λπ. άρχαιολογικό χώρο.. Και τί άπόνις; Οι φωτογραφίες αύτές φανερώνουν άρκετα, πιστεύω, τό χάλι μας: «Όλα έμειναν στό σχέδια και τά έργημα στά πλαστική καφάδα. Τά χόρτα φύστωναν στό χώρο, μερικά και μέσα στο καφάδη με τά άρχαιολογικό εύρηματα, τά πανώ πού έκλεισαν τό χώρο έπεισαν ή αφήρεθκαν και με σπασμένες σκάλες και οκουπίδια γειτονεύονταν τό έπιμοχο χώρο. Πώς νό έξηγησε κανείς τόν τάσο ωριμό πού έγινε γύρω από τά όρχαί εύρηματα και τήν σημερινή τους έγκαταλειψη;

Με τιμή
Μάριος Καραβίας
Νομικός